

ରତ୍ନ

ଶୁଣିଲି କାଳେ ଫଗୁଣ ଆସିଛି

ସାଧବବହୁ ବେଶ ରେ

ମଥାରେ ନାଲି ଓଢ଼ଣୀ ଦେଇ

କୁଙ୍କୁମ, କଜ୍ଜଳ, ଅଳତା ନାଇ

ଆସିଛି.....

ମଧୁ-ମଳୟର ସାଥେ ସାଥେ

ରଙ୍ଗ- ରୋଷଣୀର ତାଳେ ତାଳେ

ପ୍ରେୟସୀ-ପାଲିଙ୍କିରେ ସବାର ହୋଇ

ଶତ-ସୁମନର ସମ୍ଭାର ନେଇ

ବିନିତ୍ର ରଜନୀର ବାଉଁ ବହି

କବିର କବିତା ହେବା ପାଇଁ ।

କିନ୍ତୁ

ଆଜିକାଲି ଶୁଣିଲେ ଫଗୁଣ ଆସିଛି

ସରିଯାଏ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦକୋଷରୁ

ସ୍ୟାହି ଶୂନ୍ୟ ହୁଏ ଲେଖନୀ

ହାତ ଥରିଯାଏ , ମଉନ ହୁଏ ମନ

ଶୁଭେନି ବଦରା କାନକୁ

କୋଇଲିର କୁହୁ-କୁହୁ ତାନ

ମଧୁପର ଗୁଣୁ-ଗୁଣୁ ଗୁଞ୍ଜନ

ପ୍ରଜାପତି ଏଠି ବି ବିଷଣ୍ଣ

ମଧୁରାତି ଆହୁରି ମଳିନ

ବସନ୍ତର “ବସନ୍ତ” ରୋଗୀ ତି ପରି

ଆତ୍ମ ବି ବଢ଼ଳୁନି ଫଗୁଣ ମାସେ

ନା ଦିଗ ଚହରୁଛି ତାର ସୁବାସେ

ଦେଖାନହିଁ ପୁଣି “ଚକ୍ଷୁଲିଆ ପଣ୍ଡା”ର

ଚୈତାଳି ରେ , ଚଇତି ସକାଳେ ।

ଯେମିତି କାନ୍ଦୁଛି ସେ

କଇଁ କଇଁ ହୋଇ

କାନ ପାର ଶୁଣିପାରିବ

ଅଭିଯୋଗର ସ୍ଵର, ଅନୁରୋଧର ଭାଷା

ଚାହିଁ ଥରେ ଦେଖୁ ପାରିବ

ନୂଆ ଭବିଷ୍ୟତର ଆଶା

ସାୟାନ୍ତ ବୟସରେ ଉପନୀତ

ବୃନ୍ଦ-ଯୁବକଙ୍କ (Prof. G. D. Agrawal)

ଭିଜା ଭିଜା ଆଖିରେ , ଠୋପା ଠୋପା ଲୁହରେ

ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ହଜିଯାଇଛନ୍ତି ରତ୍ନ ସବୁ

ଯାଇଛନ୍ତି ଦୂରେଇ , ପରକରି

ଆଧୁନିକତାକୁ ଅଭିମାନକରି

ବସ୍ତୁବାଦକୁ ଘୃଣାକରି ।

ଅନୁରୋଧ

ଥରେ ସାମିଲ ହୁଅ

ହାତରେ ହାତରେ ମିଳାଅ

ମିଳାଅ ସ୍ଵର ସ୍ଵରରେ

“ମୋଧା”ଙ୍କ ଆହ୍ଵାନରେ, “ବହୁଗୁଣା”ଙ୍କ ଅନଶନ ରେ

“ପଚୌରୀ”ଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ , ସ୍ଵୋଗାନରେ

ଦେଖ୍ଵ, ରତୁମାନେ ସବୁ ଫେରିଆସିବେ

ଫେରିଆସିବ ମୋ ରତୁ, ତୁମ ରତୁ, ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ରତୁ

ସ୍ନେହ-ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ରତୁ, ପ୍ରତ୍ୟୟ-ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ର ରତୁ

ପ୍ରେମ-ପ୍ରଣୟର ରତୁ , କବି-କଳ୍ପନାର ରତୁ

ରତୁଙ୍କ ରତୁ

ରତୁରାଜ ବସନ୍ତ ।

(Prof. G. D. Agrawal କି ଅନଶନ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଉତ୍ତରୀକୃତ)

ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ବିଶ୍ଵାଳ

୨୧-୦୩-୨୦୧୨, ମିଡ଼ିଗାନ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା

ମୋର ପ୍ରିୟ “ନବ ଦିଗନ୍ତ”ର ବନ୍ଧୁମାନେ, ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ମୋର “ରତୁ” କବିତା ପଢ଼ିବାପାଇଁ । ଏହି କବିତା ଚି ବିଶିଷ୍ଟ ପରିବେଶବିତ Prof. G. D. Agrawal(ex-Professor of I.I.T. Kanapur) କି ଅନଶନ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଲେଖାଯାଇଛି । ସେ ଏବେବି “ଗଙ୍ଗା ବଞ୍ଚାଅ” ଅଭିଯାନରେ ଆମରଣ ଅନଶନ ରେ ବସିଛନ୍ତି ।